

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

1. POSTNA NEDELJA -21. februar 2021

Irena Rimska (Mira), devica

Ob 8.00: + oče Alojz Zupan, obletna

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Ponedeljek: 22. 2. 2021

Sedež apostola Petra

Ob 18.30: + Ciril Gregorič, po namenu rudniških pevcev

Torek: 23. 2. 2021

Polikarp, škof, mučenec

Ob 18.30: + Jožefa Jager, po namenu Marije Nebec

Sreda: 24. 2. 2021

Matija, apostol; spomin Marije Pomočnice kristjanov

Ob 7.00: + Bogo Simončič

Četrtek: 25. 2. 2021

Valburga, opatinja

Ob 18.30: za vse pokojne iz družine Fink

Petek: 26. 2. 2021

Aleksander (Branko), škof

Ob 18.30: + Jožef Štrubelj, po namenu sina Romana z družino

Sobota: 27. 2. 2021

Gabrijel Žalostne Matere Božje

Ob 18.30: ob rojstnem dnevu za zdravje, Božje varstvo in blagoslov v družini

2. POSTNA NEDELJA -28. februar 2021

Roman, opat

Ob 8.00: za vse pokojne iz družine Jager in Grmek

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Župnija
Sv. Simona in Juda Tadeja

Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 21. do 28. februarja 2021

Post: čas za prenovo vere, upanja in ljubezni

Vera nas kliče, naj sprejmemo resnico in postanemo njene priče pred Bogom in pred brati in sestrami.

V tem postnem času sprejeti in živeti resnico, ki se je razodela v Kristusu, pomeni najprej pustiti, da nas doseže Božja beseda, ki nam jo iz roda v rod posreduje Cerkev. Ta resnica je sporočilo, ki ga lahko sprejmemo in razumemo z inteligenco srca, ki je odprto za veličino Boga, ki nas ljubi prej, preden se mi sami tega zavemo. Ta resnica je Kristus sam, ki je s tem, da je do konca prevzel našo človeškost, postal pot - zahtevna, a vsem odprta -, ki vodi k polnosti življenja.

Post, živet kot izkustvo pomanjkanja, vodi tiste, ki ga živijo v preprostosti srca, k ponovnemu odkritju Božjega daru in k razumevanju resničnosti naše ustvarjenosti po njegovi podobi, ki v Njem dobi svojo izpolnitev. Ko človek, ki se posti, doživlja izkustvo sprejetega uboštva, postane ubog z ubogimi in "kopiči" bogastvo prejete in podeljene ljubezni.

Post je čas, da verujemo oziroma da sprejmemo Boga v svoje življenje in mu dovolimo, da "prebiva" pri nas (Jn 14,23). Postiti se pomeni osvoboditi naše življenje tega, kar ga obremenjuje, tudi od zasičenosti z informacijami - resničnih in lažnih - in potrošniških proizvodov, da bi odprli vrata Njemu, ki k nam prihaja ubog v vsem, a "poln milosti in resnice" (Jn 1,14): Božji Sin in Odrašenik.

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; **GSM:** 041/515 030; **Splet:** www.zupnjarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

Upanje kot "živa voda", ki nam omogoča nadaljevanje poti

Samarijanka, ki jo Jezus prosi, naj mu da piti pri vodnjaku, ne razume, ko ji pravi, da bi ji lahko dal "žive vode" (Jn 4,10). Na začetku misli na materialno vodo, Jezus pa misli na Svetega Duha, ki ga bo on v obilju dal v velikonočni skrivnosti in ki v nas vliva upanje, ki ne razočara. Že v napovedovanju svojega trpljenja in smrti Jezus oznani upanje, ko pravi: "in tretji dan bo vstal" (Mt 20,19). Jezus nam govori o prihodnosti, ki jo je odprlo Očetovo usmiljenje. Upati z njim in zaradi njega pomeni verovati, da se zgodovina ne konča z našimi napakami, z našim nasiljem, krivicami in grehom, ki križa Ljubezen. Upati pomeni iz odprtega srca zajemati Očetovo odpuščanje.

V sedanjem ozračju zaskrbljenosti, v katerem se vse zdi krhko in negotovo, bi lahko govorjenje o upanju delovalo kot provokacija. Postni čas je namenjen upanju, da bi svoj pogled spet usmerili na Božjo potrpežljivost, ki še naprej skrbi za svoje stvarstvo, medtem ko smo mi z njim pogosto grdo ravnali. Upanje je v spravi, h kateri nas zavzeto spodbuja sv. Pavel: "Spravite se z Bogom" (2 Kor 5,20). Ko v zakramentu sprejmemo odpuščanje, postanemo tudi sami razširjevalci odpuščanja, da smo sposobni živeti pozoren dialog, bodriti ranjenega človeka in živeti veliko noč bratstva s soljudmi in stvarstvom.

V postu bodimo bolj pozorni, da bomo govorili besede, ki vračajo moč, krepijo, tolažijo, spodbujajo. Včasih je za prebuditev upanja dovolj biti plemenit človek, ki odloži svoje nujne skrbi, da bi izkazal pozornost, naklonil nasmeh, rekel spodbudno besedo in sredi tolike brezbriznosti komu prisluhniti.

Ljubezen živetja po Kristusovih stopinjah, v pozornosti in sočutju do vsakogar, je najlepši izraz naše vere in našega upanja.

Ljubezen se veseli, ko drugi raste. Zato tudi trpi, ko se drugi znajde v stiski. Če nekaj malega podelimo z ljubeznijo, tega ni nikoli konec, ampak se spremeni v zalogo življenja in sreče (prim. 1 Kr 17,7-16; Mr 6,30-44).

Živeti post ljubezni pomeni poskrbeti za tistega, ki trpi, ki je zapuščen ali v stiski zaradi pandemije Covid-19, podariti mu besedo zaupanja in dajati čutiti, da ga Bog ljubi kot sina, kot hči.

Vsaka etapa življenja je čas, da verujemo, upamo in ljubimo. Naj nam ta klic, da bi post živeli kot pot spreobrnjenja, molitve in podelitve naših dobrin pomaga, da bomo v svojem skupnem in osebnem spominu ponovno ovrednotili vero, ki prihaja od živega Kristusa, upanje, ki ga oživlja Duh, in Ljubezen, katere neizčrpni vir je usmiljeno Očetovo srce.

Blagoslov Vstalega naj nas spremlja na poti proti velikonočni svetlobi.

/Iz poslanice papeža Frančiška za post 2021/

Obvestila

☛ V postnem času ste **vsak petek** dvajset minut pred večerno mašo **vabljeni h križevemu potu**.

☛ Zada v cerkvi na oglasni deski je **nov seznam za čiščenje in krašenje cerkve**. Rad bi vas spodbudil, da bi se še kdo izmed župljanov odločil in vsaj enkrat ali dvakrat na leto poskrbel za lepoto naše rudniške cerkve, kar zdaj že leta pohvalno zavzeto opravljajo več ali manj eni in isti. *Bog plačaj*.

☛ **Glede koronavirusa veljajo za cerkve dosednji ukrepi**. Glede verouka še nič ne vemo, kdaj se bo zopet začel, pri čemer čakamo na navodila naših škofov. Razveseljivo pa je, da se nekateri starši zanimajo, kdaj bo verouk in se tudi pohvalite, da s svojimi otroki redno predelujete veroučno snov.

Varstvo okolja ni možno brez osebne odpovedi

Razprave o varstvu okolja ne tečejo čisto pošteno. Ker pogosto naredijo tako, kakor da bi bila varstvo okolja in na primer stop segrevanju podnebja možna brez osebne odpovedi. Mislite Vi, da bi se izpustili, ki jih puščajo za seboj letala, zmanjšali, če bi ljudje manj leteli.

Tehnične rešitve na tem področju še daleč ni na vidiku. Kolesarjenje namesto čarterskih poletov in križarjenj? Tudi E-mobilnost je dobra stvar, toda ker s tem narašča tudi poraba elektrike, je vprašanje, če se bo lahko pokrila iz obnovitvenih energetskega virov. To pa bi lahko imelo za posledico termoelektrarne na plin in premog s pripadajočimi izpusti. Da bi se manj vozili z avtomobili, manj individualno, to bi za mnoge bila odpoved. Enako smemo reči o potrošnji mesa ali kupovanju ostalih potrošnih dobrin, katerih proizvodnja onesnažuje okolje in povečuje odlagališča. Veliko rešitev se da začeti s tehničnim napredkom, vendar ne vse. Za ohranjanje stvarstva je potrebna osebna odpoved. Pri tem odpoved ni nujno nekaj negativnega. Odpoved ustvarja svoboden prostor za reči ali poslovanje, ki življenje daleč bolj bogatijo kot tisto, čemur se odpovemo. Potrebujemo domišljijo in pogum. In vedno tudi pogled na tiste, ki so "gospodarske žrtve" varstva okolja, kajti te tudi bodo.

Kam?

Božji Duh je odvedel Jezusa v puščavo (Mr 1,12-15). Tja je prišel Satan. Ni mu uspelo. Kam bo Duh odvedel mene v prihodnjih tednih? Satan nima uspeha!

